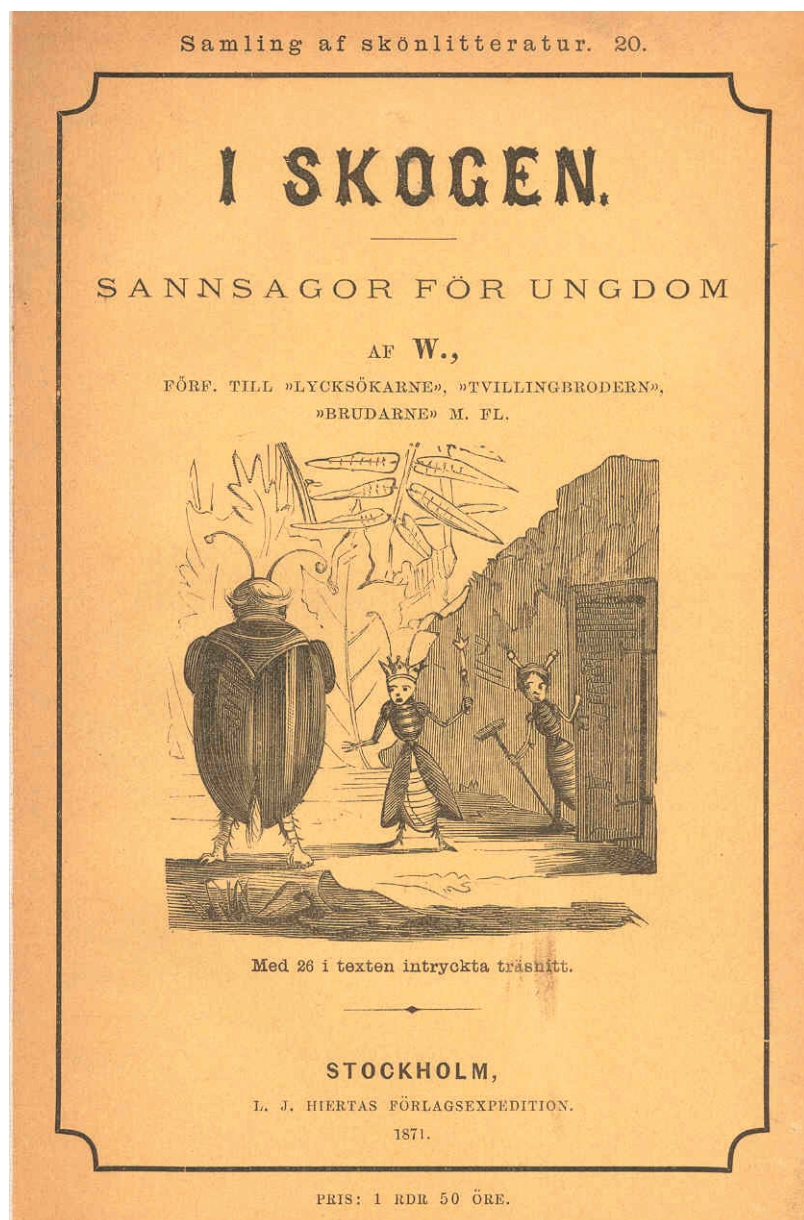
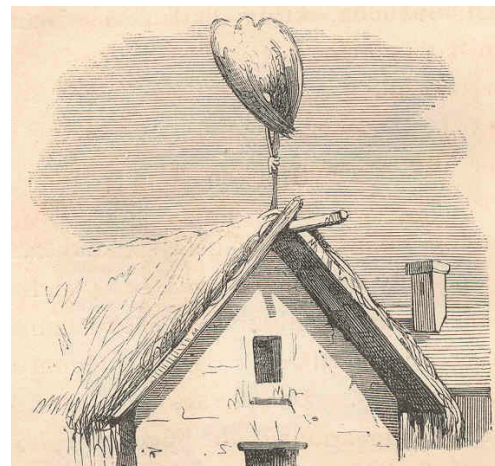

I SKOGEN

Sannsagor för ungdom av W.

Wendela Hebbes sagobok *I skogen* utkom första gången 1871 på Lars Hiertas bokförlag. Illustrationerna var osignerade men troligen utförda av hennes vän skulptören Frithiof Kjellberg. *I skogen* översattes och kom ut även i Norge. Den andra upplagan 1912 gavs ut av *Samfundet för bekämpande av det vetenskapliga djurplågeriet* och illustrerades av Wendela Hebbes sondotter Mollie Faustman. Utgåvan inleddes med en julvers från Wendela till de danska barnbarnen 1871. Det är denna utgåva som vi nu ger ut på nytt. En tredje utgåva av *I skogen* kom 1929 med illustrationer av Aina Stenberg-Masolle.

Till vänster titelsidan ur 1871 års upplaga (naturlig storlek). Ovan två illustrationer ur 1871 års upplaga. Nedan en illustration ur 1929 års upplaga av Aina Stenberg-Masolle. Sagan trollet och skomakaren.

I SKOGEN KOSTAR KR 150:-
(+ PORTO 55:-).
PG 985920-8

FLICKAN OCH BJÖRNEN

ur **I SKOGEN.**

Det var en gång en liten flicka, som gick helt ensam i skogen. Då kom där en stor björn luffandes. Flickan undrade väl vad det var för en stor, luden best, men rädd blev hon just icke mycket. Björnen gav sig tid, gick runt omkring henne, vädrade henne i nacken, blåste henne i öronen och nosade på hennes små, frusna händer. Hon förstod icke vad han viskade henne i örat, men hon förstod ändå vad han ville och räckte honom näverskäppan full av vackra röda tranbär: »ät din stora vralter!» sade hon. Nalle såg på flickan, slickade sig om nosen och vände bort huvudet; han liksom skämdes att taga från henne bären, som hon, springande omkring i skogen, plockat och haft så mycket besvär med. Solen sken på den bara marken och på rännilarna, som pärlade bland lingonriset och tranbärstuvorna. Björnen blev liksom sömnig och bör-

jade gäspa, och så lade han sig ned bland den solvarma mossan och sträckte ut sina långa, ludna tassar. Flickan, som också var trött efter bärplockningen – vårluften söker, veten I väl --, kröp ned bredvid Nalle och lade sitt huvud på hans sköna päls. Där var varmt, tyckte hon, och båda somnade in. Sedan nu föräldrarna undrat en stund varför den lilla flickan blev så länge borta, gingo de ut att söka henne. När de så fingo se henne i syskonsäng med björnen blevo de så förskräckta, att de skreko högt i himlens sky, men björnen blev ännu räddare och rusade därvid upp så tvärt, att den lilla flickan, som låg och sov på hans mage, rullade många varv omkring; alla tranbären rullade också, kors och tvärs, och näverskäppan for långt bort i skogen; men björnen for ännu längre, ty den sågo de aldrig mera till.